

نگاه امیدوارانه ورزش به دولت سیزدهم

جامعه ورزش در آستانه آغاز فعالیت دولت سیزدهم، نگاهی امیدوارانه به روزهای آینده دارد و در انتظار تماشای موضعگیری دولت جدید در قبال ورزش و انتخاب مدیر آن به سر می‌برد.

ورزش ما در حال حاضر با انواع مشکلات و نابسامانی‌ها مواجه است و حال و روز خوشی ندارد. پیروزی‌های مقطعی و رسیدن به چند مدال و مقام قاره‌ای و جهانی نمی‌تواند دلیلی بر وجود ورزش پویا و شش‌دانگ در کشور باشد. این قبیل پیروزی‌ها حالت جرقه‌ای دارند و نمی‌تواند حاصلی از دوراندیشی‌ها و برنامه‌ریزی‌های مسئولین باشد. ایجاد هیاهو و به راه انداختن کاروانی از تبلیغات در ارتباط با موفقیت‌های مقطعی دردی از دردهای ورزش را نمی‌تواند درمان بکند.

در چنین اوضاعی گفتن از ورزش و انتقاد از عملکردها و تصمیم‌ها و اعتراض به سیاه‌نمایی‌ها و آمارسازی‌ها و پرداختن به نوچه‌پروری‌ها و حیف و میل بیت‌المال عکس‌العمل‌هایی را موجب می‌شود. تلاش مدیران ناکارآمد بر این استوار می‌شود که به کمک یاران بله‌قربان گو و سردمداران حزب باد، عرصه را بر منتقدان تنگ کنند و جرئت بیان واقعیت‌ها و انعکاس بی‌برنامگی‌ها و ناتوانی‌ها را بگیرند تا خیال راحت چهار نعل پیش بتازند.

امید همه دوستداران ورزش به دولت سیزدهم است که با نگاه واقع بینانه و درک اهمیت موضوع برای همیشه ورزش این کشور را از وجود کسانی که به خاطر منافع خود، ضربات کاری متعددی به آن وارد کرده و مانع بزرگی برای بالندگی، رشد و توسعه آن شده‌اند، پاک نماید و ورزش این کشور را با آن همه استعداد و نیروی انسانی مثال‌زدنی در جایگاه اصلی‌اش قرار بدهد.

دولت سیزدهم در ورزش و توجه به آن موقعی موفق عمل خواهد کرد که در ابعاد مختلف از جمله مبارزه با دلال‌بازی، رانت‌خواری، آقازاده‌بازی، فساد و باند و باند بازی برنامه داشته باشد، برنامه‌ای که اراده‌ای قوی و پولادین در پشت‌اش باشد.

اقدامات انقلابی و دوری از اجرای کارهای روتین و خسته‌کننده می‌تواند برای دلسوزان ورزش نوید روزهای خوب در آینده را بدهد و

امید به عملی شدن انتظارات و توقعات به حق را در دلها زنده نماید.

وقتی پای حرف به میان می‌آید خیلی‌ها به قهرمان تبدیل می‌شوند و ادعاهایی در مورد موفقیت‌های ورزشی در هشت سال گذشته می‌کنند که فرسنگها با واقعیت‌های موجود فاصله نشان می‌دهند. این ادعاها را ممکن است افراد بیگانه با ورزش که آشنایی با چم و خم و زوایای متعدد آن ندارند، بپذیرند و باور بکنند ولی آن‌هایی که در ورزش عمری سپری کرده و استخوانی خرد نموده‌اند به این قبیل ادعاها می‌خندند و بر قدرت یافتن چنین عناصری در صحنه ورزش تأسف می‌خورند.

پایان دادن به حضور خودکامه‌ها و پاک کردن عرصه از نالایق‌ها، عوضی آمده‌ها و شارلاتان‌ها اگر در اولویت برنامه‌های ورزشی دولت جدید باشد قرار گرفتن ورزش در ریل منطق و توسعه حتمی خواهد بود.

آن چه بر سر ورزش در سال‌های اخیر آمده است روشن و بر کسی پوشیده نیست. حل اساسی و ریشه‌ای مشکلات ورزش نیاز به پرداختن و رفتن به سراغ علت‌ها می‌باشد. بپذیریم که ریشه تمام مشکلاتی که گریبانگیر ورزش شده است بحثی تحت عنوان جدی گرفته نشدن ورزش توسط متولیان امر می‌باشد.

دولت سیزدهم اگر بتواند به این داستان پایان بدهد و ورزش را با آن اهمیت و ویژگی‌ها و نقش آفرینی‌هایش در جامعه مورد توجه قرار بدهد و در جایگاه خودش به آن نگاه شود، مسیر حل بسیاری از مشکلات موجود هموار می‌شود.

اگر ورزش امری پیش پا افتاده تلقی نشود، برای مدیریت آن نیز نهایت دقت و وسواس انجام می‌شود. وقتی دغدغهای در مورد ورزش در نظر مسئولین اداره امور کشور وجود نداشته باشد سپردن مدیریت بدون توجه به صلاحیت و اهلیت و تعهد و تخصص افراد، تلنبار شدن مشکلات و ناکارآمدی اقدامات و روزمرگی و در نهایت افت و پسرفت و عقب ماندگی ورزش را به دنبال خواهد داشت.

سپردن اداره امور ورزش به دست افراد صالح و لایق و از خانواده ورزش با سابقه مدیریت مطلوب در حل مشکلات آن تأثیر گذار خواهد بود و حداقل نابسامانی‌های پرتکرار دنیای ورزش جای خود را به آرامش و کارهای قابل قبول خواهد داد.